

יו"ל ערב שבת פרשת שלח

כ"ה סיון

ה'תשע"ה

הי' תהא שנת המשיח עלינו!

תקנות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקנות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ – ב"קו" – שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ הימורה שיעור' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר עבודה – ד'

מחזור ל"ד (גימטריא "גא"ל ישראל") || שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער"!
הוספה למ"ש בגליון הקודם על סיום הלכות תמידין ומוספין ביום א' פ' בהעלותך
י"ג סיון ה'תשע"ה || הי' תהי' שנת המשיח עלינו

על סיום הלכות תמידין ומוספין

א. תמידין ומוספין – תוספת חיות – בהעלותך – עלי' מחיל אל חיל!

...

בעז"ה יום ב' פרשת שלח כ"א סיון
ה'תשע"ה – הי' תהי' שנת המשיח עלינו
סיום הלכות עבודת יום הכיפורים והתחלת הלכות מעילה

סלחתי כדברך

א. יש קשר ישיר ומפורש בין עבודת יום הכיפורים לפי שלח;

את קרבנות יום-הכיפורים הקריבו בתור כפרה על כלל-ישראל כי הוא יום הכפרה הגדול על החטא הכללי הגדול של עבודה זרה, מעשה העגל, ובו אמר ה' "סלחתי כדברך" וגילה את י"ג מדות הרחמים. שמהם באה הכפרה. ו"סלחתי כדברך" נאמר בפרשתנו שלח ואת הלכות אלו לומדים בשני הימים הראשונים של פ' שלח.

וכאן נשאלת השאלה והחידה; מתי נאמר "סלחתי כדברך" האם ביום הכיפורים, וכפי שרואים במוחש "מנהג ישראל תורה הוא" שמכריזים סלחתי כדברך בקול גדול – עם כניסת יוה"כ בתפלת "כל-נדרי", או שסלחתי כדברך נאמר "בתשעה באב"? [וכאן נשאלת התמיהה, מה שיידך תשעה באב לתורה, הרי תשעה באב כתאריך מיוחד, הי' רק אחרי החורבן?!].

ולכאורה איך אומרים שסלחתי כדברך נאמר ביוה"כ"פ הרי"ו בכלל לא כתוב במעשה העגל בפרשת "כי-תשא", אלא בקשר למעשה המרגלים בפי שלח נאמר "ויאמר ה' סלחתי כדברך", ומעשה המרגלים היה בתשעה באב כמש"כ בפרשתנו⁵: "ויבכו העם בלילה ההוא" ואומרים חז"ל שהקב"ה

הוספת חיות!

א. המשמעות הרוחנית וההוראה של "תמידין ומוספין", מסביר כ"ק אד"ש מה"מ בשיחות, שבעבודת ה' יש את ב' התנועות "תמידין" – הדברים הקבועים והעבודה הרגילה כל הזמן, שהרבה מזה חוזרת ע"ע כל יום כמו קרבן התמיד (כולל ההלכות הקבועות לכל השנה וקיום המצוות עצמן, וכן יש עבודות הקבועות לימות החול, ובתפלת שמו"ע הברכות של כל יום, ושלושת הברכות הראשונות והאחרונות הן קבועות "בבל ישונה")

ו"מוספין" – הן קרבנות המוסף של שבתות חגים וכו' ותוספות, ובעבודת ה' המצוות המיוחדות שעושין בשבתות וחגים ובר"ח וכו' ותוספות הידורים וחיות בקיום המצוות, (ובתפלת שמו"ע הברכות האמצעיות שמשנתנות מבחול לשבתות וחגים ובמוסף דר"ח).

ועבודת האדם היא להכניס "תמידין" – היינו תוקף של מס"נ ועקביות בעבודתו גם במוספין, ועבודת המוספין היא להביא תוספת והידור וחיות בכל ענייני התורה והמצוות וגם בעבודות הקבועות ובתמידיות להוסיף הידורים וחיות – "מעלין בקודש".

וזהו ענין "בהעלותך" – היינו לפעול עליה והוספה – מוספין בכל ענייני הקדושה גם התמידין וגם המוספין ובאופן של עליה מחיל אל חיל!

והתחילו ולמדו רוב ההלכות בפי' נשא שגם זה הוא ענין ההתנשאות והעליה, וכמו שאומר הרבי שתמיד קוראים פרשיות אלו לפני או אחרי חג השבועות כי בפרקי-אבות בפרק "קנין תורה" שקוראין לפני חגה"ש כתוב על התורה¹ "ומרומתו על כל המעשים", שהתורה מנשאת ומעלה את האדם מעל הכל – שזהו"ע "נשא את ראש!".

"תקנות? חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקנות מנחם" ח"א).

³ מטה אפרים סי' תח"י, יא.

⁴ שלח יד, כ.

⁵ שלח יד, א.

¹ אבות פ"ו מ"א.

² יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקנות" – "מלשון קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקנות מנחם" – להראות בעז"ה את

וי"ל ההסברה התוכנית והפנימית בזה מכיון שת"ב הוא צום על החורבן של ביהמ"ק שהוא ענין כללי והחורבן היה מעין כפרה לכל כלל ישראל ולכן תוכנו ודרגתו דומה ליוה"כ, שהוא כפרה לכל כלל ישראל מכל העבירות מתחיל ממעשה העגל שהוא כפרה על עבירה כללית. וע"י כך נתרצה בשמחה ובלב שלם וכן "תשעה באב" יהפך לשמחה והמועד הכי גדול (והצום הוא הכי גדול – עת רצון הכי גדול) "תשעה" מלשון "תשועה", בביאת המלך המשיח והתשועה השלימה, מי"ד ממי"ש נאו!

"תקוה? חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך
על סיום הלכות עבודת יום הכיפורים

- א. עבודת יום הכיפורים – הכפרה בגלל אמירת "סלחתי כדברך" שכתוב בפרשת שלח על חטא המרגלים.
- ב. חטא המרגלים בתשעה באב – דומה ליום הכיפורים.

...

בעז"ה יום ה' פרשת שלח כ"ד סיון ה'תשע"ה – ה' תהי' שנת המשיח עליון

סיום הלכות מעילה וכל ספר עבודה ספר השמיני והתחלת ספר התשיעי ספר הקרבנות – הלכות קרבן פסח.

חטא המרגלים – מעילה בשליחות

א. את הלכות מעילה לומדים בפרשת שלח, וי"ל הקשר;

מעשה המרגלים היה כעין מעילה, שענינה שלוקחים דבר קודש ומועלים בו דהיינו שמשתמשים בו לצורך פרטי וזו עבירה גדולה של מעילה בקודש.

ועד"ז אפ"ל היה מעשה וחטא המרגלים שקיבלו לידם שליחות קודש לשרת את משה רבינו ואת עם ישראל ולרגל את א"י כיצד תהיה נוחה להיכבש, והם מעלו בשליחות זו והשתמשו בזה כדי להסיק המסקנות שלהם שאמרו⁹ "לא נוכל לעלות כי חזר הוא ממנו".

היינו, שעצם מסירת המידע על המצב בארץ ויושביה זה היה שליחותם ולכן נשלחו אבל להסיק המסקנות שלהם שלא יוכלו לכבוש את הארץ, בזמן שהקב"ה אומר ומצוה לעלות לארץ, והם אמרו לא נוכל לכבוש אותה וזו היתה מעילה בשליחות, ולכן נענשו המרגלים עצמם מיד מתו, וכל הדור שסירבו ומרדו מלעלות לארץ, מתו כשהגיעו לגיל שישים שנה.

וזכרתם את כל מצוותי!

ב. אפשר לראות גם קשר של סיום הלכות מעילה וכל ספר עבודה, לסיום פ' שלח;

שבסיום ההלכות וכל ספר עבודה מאריך הרמב"ם בחשיבות שמירת ועשיית כל מצוות התורה החוקים כמשפטים ולא לזלזל בחוקים למרות שטעמן לא מובן ולא ידוע. ואומר הרמב"ם בהלכה האחרונה וז"ל: "הרי נאמר בתורה¹⁰: "ושמרתם את כל חוקתי ואת כל משפטי ועשיתם אותם" אמרו חכמים¹¹: "ליתן שמירה ועשיה לחוקים כמשפטים". והעשיה ידועה והיא: שיעשה החוקים; והשמירה – שיזהר בהם ולא ידמה שהם פחותים מן המשפטים, והמשפטים הן המצוות שטעמן גלוי וטובת עשייתן בעוה"ז ידועה וכו"ו ע"כ לשון הרמב"ם היינו שכאן מדבר הרמב"ם לעשות את כל המצוות גם המשפטים וגם החוקים ולשמור אותם היינו לדעת ולקבל ע"ע ולא לזלזל בחוקים.

ואפ"ל שענין זה תואם את סוף פרשתנו, שלח שהפרשה האחרונה היא פרשת ציצית ששם מדובר ע"ד קיום "כל" מצוות התורה כל התרי"ג גם

אמר⁶: "אתם בכיתם בכיה של חינוך, ואני קובע לכם בכיה של דורות", ומה הקשר של "סלחתי כדברך" ליוה"כ?! ומנין בכלל המקור שביוה"כ נאמר "סלחתי כדברך" על מעשה העגל?

והמענה הוא שרש"י אומר זאת במפורש בפרשת כי-תשא שביוה"כ נאמר למשה "סלחתי כדברך" על "מעשה העגל", ולכן הוא יום סליחה וכפרה לדורות, וז"ל רש"י שם⁷ ד"ה ושב אל המחנה: "...בי בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם ואומר לו למשה "סלחתי כדברך" ומסר לו לוחות האחרונות", וכו'.

א"כ נשאלת השאלה על רש"י, איפה מרומז בתורה ש"סלחתי כדברך" נאמר בקשר לכפרה על מעשה העגל, כי הרי מפורש כתוב בתורה זאת; "סלחתי כדברך" בפי שלח על חטא המרגלים וזה היה בת"ב, ובלו שום קשר לסליחה על מעשה העגל!?

והביאור בזה כפי שאומרים מפרשי רש"י על פי שלח שמשו רבינו מבקש כאן את הסליחה על חטא המרגלים ואומר⁸: "סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה" ובפסוק הבא (פסוק כ') נאמר: "ויאמר ה' סלחתי כדברך" שהמפרשים מסבירים שמשו רבינו מבקש את ה' שיכפר ויסלח לעם ישראל כמו שנשא וסלח בחטא העגל כמו שאומר וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים וגו' ז"א שבסליחה חביב כמו אחרי יצי"מ, כמו ובאותו הלשון של "חטא העגל" שהי אחרי יציאת מצרים.

וכאן יש שני פירושים בפסוק הבא, מה המשמעות – "ויאמר ה' סלחתי כדברך";

הפירוש הפשוט שאחרי שמשו רבינו מבקש שה' ימחל ויכפר לעם ישראל על מעשה המרגלים כמו בלשון שכיפר ומחל על מעשה העגל, וה' כאן אומר ועונה למשה "סלחתי כדברך" שזהו לשון הכפרה על מעשה המרגלים, אבל זה אותו הלשון שנאמר אז במעשה העגל כשיצאו ממצרים, מכך סימן שכבר במעשה העגל הכפרה נאמרה בלשון "סלחתי כדברך".

והפירוש השני הוא שמשו רבינו אומר ומבקש מה' שישלח כמו שנשא וכיפר ביציאת מצרים על מעשה עגל ששם נאמר "סלחתי כדברך", ז"א שזהו משמעות הפסוק "סלחתי כדברך" שכך אמר "במעשה העגל", ומכך לומדים שגם בחטא המרגלים נאמר "סלחתי כדברך".

בכל אופן בשני הפירושים לשון הכפרה במעשה העגל שהי ביוה"כ היא "סלחתי כדברך" שזהו המקור לדברי רש"י בפי כי תשא שביוה"כ אמר ה' "סלחתי כדברך".

ומכיון שבחטא העגל היתה עבירה כללית של עבודה זרה שזהו חטא כללי, שכל עבירה היא כמו "עבודה זרה" – כמ"ש בחסידות "עבודה זרה לוי" שזה שייך בכל עבירה, ולכן יוה"כ שבו נאמר "סלחתי כדברך" הוא יום כפרה כללית על כל העבירות ועל כל הסטיות והנטיות מדרך האמת והתורה.

אבל באמת מפורש כתוב בתורה "סלחתי כדברך" בפי שלח על מעשה וחטא המרגלים (וגם נאמרו כאן רוב המדות מ"ג מידות הרחמים), וזהו גם הקשר של הפרשה לעבודת יוה"כ שהכפרה באה מהמילים "סלחתי כדברך" עד שבפרשת שלח עוד כמה פסוקים על כפרה וסליחה (בפרשיות החטאות) עד הפסוק הידוע שמכריזים בקול ביוה"כ: "ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם, כי לכל העם בשגגה".

תשעה באב – יהפך לשמחה!

ב. והרי מעשה וחטא המרגלים היה "בתשעה באב" ויש קשר בין ת"ב ויוה"כ שרואים זאת בחומרת הצום שאמנם יוה"כ הוא מדאורייתא ות"ב הוא רק זמני מדרבנן, אבל בשניהם יש חיוב בחמישה עינויים וצמים כל היממה, ביום ובלילה הקודם.

⁶ תענית כט, א.

⁷ תשא לג, יא.

⁸ שלח יד, יט.

⁹ יג, לא.

¹⁰ קדושים יט, לו.

¹¹ ת"כ קדושים פ"ח ה"א.

המשפטים וגם החוקים וכפי שאומר רש"י שמרומז גם במילה **ציצית** שהיא גימטריא ת"ר – 600 ו-8 חוטי ו-5 קשרים הן 13 שמרמז על "613" – תרי"ג מצוות, שהציצית מזכירה לעשות את כולן

[ואפ"ל שהרמז בפסוקים אלו שנאמר "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו', היינו לתור נגד התורה, ואומר רש"י שהמילה "**ציצית**" – גימטריא ת"ר היינו לתור לחפש ולפנות אחר ה-י"ג גימטריא אח"ד – גימטריא אהב"ה היינו לתור אחרי האהבה הוי"א אח"ד, וקיום מצוותיו כולם.

וזהו מה שמסיים בסוף הפרשה: "והיה לכם לציצית וראיתם אותם וזכרתם ועשיתם את כל מצותי וגו'" היינו שאת כל המצוות חוקים ומשפטים צריכים לזכור ולעשות; כמו שאומר הרמב"ם בהלכה האחרונה ששמירת המצוות היא לדעת את חשיבותן וקיומן ולא לזלזל גם בחוקים. ועשייתן וקיומן בפועל החוקים כמשפטים ועפ"ז בפי ציצית זכירת המצוות היינו קבלת עול המצוות, שמביא את עשייתן של כל המצוות].

סיום ספר השמיני

ג. הלכות מעילה הן ההלכות האחרונות ("הכל הולך אחר החיתום"¹²) של ספר עבודה שהוא ספר השמיני ברמב"ם וכפי שכתבנו בתחילת הספר שמספר שמונה מורה על הגילוי שלמעלה מטבע העולם וסדר השתלשלות [ורואים שגם ההלכות הראשונות של ספר עבודה הלכות "בית הבחירה" יש בה שמונה פרקים] ובספר זה מדובר על בית המקדש שהיו בו ניסים שלמעלה מן הטבע והעולם, ועד שמקום הארון אינו מן המידה. וגם ההלכות האחרונות של ספר עבודה – "השמיני" הלכות מעילה יש בהן ח' פרקים ובפרק ח' – ח' הלכות, ובהלכה ח' מדובר על ענין החוקים שמורה על הענינים שלמעלה מהשכל וטעם ודעת.

וח"ק – גימטריא 108 מורה על השמונה למעלה מהשלמות – 100 – טעם ודעת.

"תקנת חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך על סיום הלכות מעילה וכל ספר עבודה

- א. חטא המרגלים – מעילה בשליחות.
 - ב. בסיום הספר – על שמירת ועשיית החוקים כמשפטים – ובסיום הפרשה על זכירת ועשיית כל המצוות.
 - ג. ספר ה-ח', פרק-ח' הלכה-ח', למעלה מהטבע והשכל, החוקים ובית המקדש.
- ...

ספר הקרבנות – א'

בעז"ה יום א' פ' קרח כ"ז סיון
ה'תשע"ה – ה' תהי' שנת המשיח עליין
סיום הלכות קרבן פסח והתחלת הלכות חגיגה.

זכירת יציאת מצרים

א. את רוב הלכות קרבן פסח לומדים בפי שלח ואמנם על פני השטח לא נראה קשר בולט וקשר מפורש בפי שלח וקרבן פסח, אבל במאמץ והתבוננות עמוקה רואים קשר "נפלא" ומפורש;

לפתוח העיניים!

כמו שכתבנו בא' הגליונות הקודמים שהמשפיע הרה"ג הרה"ח ר' שמעון שיחי סילמאן הביא לדוגמא על דברי כ"ק אד"ש מה"מ "לפתוח את העיניים" "ויראו את המשיח" מה המשמעות "לפתוח את

העיניים!" והביא לדוגמא ספר מסויים – שבכל דף יש ציור א' וכל ציור נראה כגוש של צבעים ולא רואים שם שום ציור ומשמעות, אבל אם פותחים את העיניים מקרוב חזק חזק ועוד יותר חזק, ומפעילים בחזקה את שרירי העיניים, לפתע רואים שם ציורים מרהיבים תלת מימדיים, ובהרבה גוונים, וזו מומחיות מיוחדת של מדפיסי הספרים לראות הציורים ע"י פתיחת העיניים בחזקה.

ועד"ז בנמשל בענינים מהותיים ורוחניים "כשפותחים העיניים" בחזקה ובריכוז רואים בגלוי המשיח.

ועד"ז בעניינינו שלומדים את הרמב"ם כבר למעלה משלושים שנה ועד היום בעז"ה כל פעם רואים קשר מדויק לפרשת-השבוע והרבה פעמים הקשר נראה בולט ופתוח, אבל לפעמים רואים את הקשר רק אחרי מאמץ וריכוז גדול ואז רואים קשר "נפלא". וכמו כן בעניינינו הקשר של קרבן פסח לפי שלח.

הקשר האמיץ בין פי' שלח לקרבן פסח רואים במפורש, שבסיום פי' שלח כתובה פי' ציצית ובסוף הפ' נאמר הפסוק¹³ "אני הוי' אלוקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוקים" שלכן אומרים פי' זו פעמיים ביום – בק"ש שבה מזכירים את יציאת מצרים, והרי קרבן פסח הוא זכר ליציאת מצרים, שה' פסח והציל את בניי והוציאם מהגלות אל הגאולה באופן של פסיחה, וכמשי"נ בקרבן פסח¹⁴: "פסח הוא להי", ורש"י אומר וז"ל: "ואתם עשו כל עבודותיו לשם שמים דרך דילוג וקפיצה זכר לשמו שקרוי פסח" היינו שה'פסח" הוא גם באופן עבודת בני-ישראל, וע"ש הפסח של הקב"ה ביציאת מצרים, וסיום פי' ציצית הוא זכירת יצי"מ.

ואפ"ל "פסח" – פה סח ומדבר ומזכיר יציאת מצרים במצות "והגדת לבנך" ובזכירת יציאת מצרים בקריאת שמע.

יציאת מצרים – משחיטת והקרבנות הפסח

ב. אבל זהו יותר קשר באופן כללי ליציאת מצרים, אבל מהו הקשר הפרטי לקרבן פסח?

ואחרי התבוננות ארוכה נזכרתי בשיחת הרב¹⁵ שהרבי מאריך ומבאר בפרוטרוט את הפרטים ופירוש רש"י ע"ד ניסי יצי"מ הקשורים ומתחילים מקרבן פסח;

הרבי עומד ע"כ שרש"י מביא מיסודו של רבי משה הדרשן כמה וכמה ענינים בקשר שבין יצי"מ ומכת בכורות לפרטים שבמצות ציצית (כמו כנפי בגדיהם כנגד ואשא אתכם על כנפי נשרים, וארבע כנפות כנגד ארבע לשונות של גאולה), ואח"כ מביא בד"ה "פתיל תכלת" וז"ל "על שם שיכול בכורות תרגום של שיכול תכלא ומכתם היתה בלילה, וכן צבע התכלת דומה לרקיע המשחיר לעת ערב. ושמונה חוטים שבה כנגד שמונה ימים ששהו ישראל משיצאו ממצרים עד שגמרו שירה על הים"¹⁶.

ושואל הרבי שלגמרי לא מובן הרי מיציאת מצרים שהיתה ביום א' דפסח עד שגמרו שירה ביום שביעי של פסח היו רק ז' ימים, ולמה הציצית שמונה חוטיין?!

וגם שואל הרבי שרש"י אומר שצבע התכלת דומה לרקיע המשחיר לעת ערב, אבל נשאלת השאלה שמכת בכורות היתה בחצות הלילה (שזה לא דומה לתכלת כבר) ובלילה הרקיע שחור ממש ולמה דוקא מציינים את זה בצבע תכלת?!

וכן שואל הרבי מה הענין לציין שדומה לרקיע, שלא מצוי במצוות אחרות?

וכן שואל הרבי הרי ברש"י גם הד"ה הוא מדויק ולמה הד"ה הוא "פתיל תכלת" הרי הוא רק מדבר על ענין התכלת ולא על הפתיל?

¹³ שלח טו, מא.

¹⁴ בא יב, א.

¹⁵ ח"ח פרשת שלח שיחה ב'.

¹⁶ מדרש אגדה.

ועונה על זה הרבי שאמנם יציאת מצרים היתה בט"ו בניסן "בעצם היום הזה", אבל ברוחניות הדבר נמשך הענין למעלה מזמן שחיטת הפסח בערב פסח בין הערביים, שמהו ניתן הכח ליציאת מצרים ונמשך כבר למעלה ברוחניות וזהו מה שאומר רש"י שהיו שמונה ימים מאז יציאת מצרים עד שאמרו שירה, למרות שבפועל היו רק שבע ימים, אלא שכאן כוונת רש"י לומר לנו 8 ימים מאז תחילת הענין של יציאת מצרים בכח וברוחניות למעלה (כי עם ישראל התחילו להתעסק בשחיטת והקרבת הפסח) ועד לסיום יציאת מצרים שהיו בטוחים ש"יורא ישראל את מצרים מת על שפת הים" ואמרו השירה, היו 8 ימים.

וזהו גם ההסבר לצבע התכלת, שתחילת הענין של מכת בכורות והגזירה התחילה בשחיטת הפסח בין הערביים שהרקיע הוא כצבע התכלת, המשחיר לעת ערב, והרי הזכות של מכת בכורות באה בגלל קרבן פסח והתחיל בין הערביים, והתחילה מכת בכורות ברקיע.

וזהו גם ההסבר, אומר הרבי, שרש"י מתחיל את הד"ה במילה "פתיל" למרות שמבאר רק את המילה "תכלת", כי הפתיל הוא דבר שתולה למעלה בבגד ויורד ונמשך למטה, וכך גם הגזירה על מכת בכורות התחילה למעלה ברקיע בער"פ אחר חצות בזמן שחיטת הפסח שמשם קיבלנו את הזכות למכת בכורות שירד אח"כ למטה בעולם.

"תקוה? חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות קרבן פסח

- א. קרבן הפסח זכר ליציאת מצרים – בסיום פרשת שלח – פרשת ציצית – זכירת יציאת מצרים.
משחיטת והקרבת קרבן פסח – התחילה מלמעלה הזכות וההמשכה והכח ליציאת מצרים.

...

כיבוש העולם ע"י לימוד התורה!

בט"ו שבט היתשלי"א כשחזר כ"ק אד"ש מה"מ מה"ציון" של כ"ק הרבי הקודם הכריז בשיחה: **שעתה הוא הזמן לכבוש העולם ע"י לימוד התורה!** ובתקופה שאח"ז קישר הרבי הזמנים עם חיזוק ותוספת בלימוד התורה. כמו **פורים** שעניינו: "ליהודים היתה אורה וגו'" – ואומרים חז"ל: **"אורה זו תורה"**.

ולפני פסח אמר הרבי: שאמנם בחג-הפסח ובחול-המועד לכל הדעות אין סדרים אבל מה עושה יהודי **בפסח – פה סח!** ומה הפה סח, בודאי בלימוד התורה.

ובחול-המועד היו בזאל של 770 (למטה ולמעלה) מלא בחורים מפה לפה שלמדו בהתמדה ושקידה ולא נסעו לטייל כפי שהבינו מהרבי החשיבות והנחיצות בזה.

ולאחר זמן נודע שהי' לממשל כאן באמריקה תכנית לבטל הפטור ולקחת את בחורי הישיבה לצבא וכ"ק אד"ש מה"מ אמר שע"י המבצע כיבוש העולם ע"י לימוד התורה בטלו גזרה זו ועברה מן התכנית.

קידוש שם ליובאוויטש!

השורות דלהלן הן הקדמה ל"יחידות" דלקמן:

בא' החורפים בתחילת שנות הממ"ים השתתפתי בכנס רבנים של "אייגוד הרבנים" (בנשיאות הרב **אברהם** ע"ה **העכט**) ולאחרי הכנס כשהלכתי לפרוודור לקחת את מעיל החורף שלי שהיה תלוי על א' המתלים, הבחנתי שרב חשוב וזקן לובש (בטעות) את מעילי, וכשניגשתי לומר שהמעיל שלי, אמר יחד עם הרה"ח **בנימין** שיחי **וויליגער** (העסקן הראשי של חסידות קליוזענבורג, והיה איש הקשר של הרבי מקליוזענבורג וצוק"ל עם כ"ק אד"ש מה"מ, שבשעת הסיפור ליוה את הרב החשוב הנ"ל) הרי"ז **ימין על שמאל** ושייך לליובאוויטשער! היינו

שעשה **קידוש ה'** שליובאוויטש מקפידים ומהדרים לכפתר ולסגור ימין על שמאל, גם החליפה וגם מעיל חורף או מעיל גשם וכידוע עד כמה חשוב ענין זה אצל כ"ק אד"ש מה"מ, וזה הי' מהדברים היחידים שהרי העיר לאמרם לתקן אם לבשו החליפה או המעיל שמאל על ימין, שבשאר דברים סמך הרבי ע"כ שיש רבנים משפיעים ומשגיחים ובענין זה העיר בעצמו לאנשים שצריכים לתקן.

הגברת הימין על השמאל

א. סיפר לי הרה"ח **מרדכי** שיחי **קלמנסון**:

כשהי' ילד העיר לו הרבי כמה פעמים שצריך ללכת ולסגור החליפה ימין על שמאל, ואמר לו: "תבקש מהאמא לתקן החליפה ולתפור הכפתורים באופן שיסגור ימין על שמאל" וכך אמר לו כמה פעמים בכמה הזדמנויות, עד שלבסוף אמר לו: "אם סוגרים שמאל על ימין, הדבר מעורר דינים". והוא סיפר לי זאת מספר פעמים.

ב. בחלוקת דולרים "שליחות מצוה לצדקה" (שכך הרבי קורא לזה) שהיתה לפני כ"ז אדר תשנ"ב, בא יהודי מארה"ק חסיד סלונים, הרב לוריא, ואמר לרבי שיש לו משבר בפרנסה, ובא במיוחד לקבל הברכה, והרבי ברכו בהצלחה והמשיך ללכת, והרבי קרא לו חזרה (הרבי הבחין שהמעיל גשם או חורף שלו נסגר שמאל על ימין, החליפה שלו היתה ארוכה וחסידית שהכפתורים בה נסגרים ימין על שמאל) והרבי אמר לו לך לחייט שישנה הכפתורים והראה לו שהכפתורים צריכים להיות בצד שמאל והחורים בצד ימין, שע"כ ייסגר ימין על שמאל (ואפשר לראות בודאו איך שהרבי מראה לו מה צריך החייט לשנות).

ז. שימין על שמאל מלבד הנ"ל שלא גורם לעורר דינים (ולהגברת השמאל) הרי"ז סגולה להצלחה ולפרנסה.

ג. ביררתי אצל המשבקי"ם שהחולצות של הרבי לא היו ימין על שמאל אלא התכפתרו שמאל על ימין (למרות שאפשר להשיג גם חולצות ימין על שמאל) וכנראה מכיון שהחולצה היא לא בגד עליון מבחוץ, אלא בגד תחתון, כי ע"פ רוב הולכים עם החליפה או הסירטוק, אולי לכן אין לזה סמליות וחשיבות ואין צורך להדגיש את הימין.

ועפ"ז הנפקא מינה אולי לאלו שמלבוש השבת החשוב אצלם הוא לא חליפה, אלא המלבוש החשוב והחיצון היא החולצה – הדתיים היותר מודרניים – ייתכן שהם כן צריכים ללבוש החולצה ולכפתר ימין על שמאל.

והעיקר שנגביר את מידת הרחמים על כל כלל ישראל [היו שני דברים שהרבי הי' רגיל להעיר לאנשים לסדר הכפתורים של החליפה או המעיל ימין על שמאל. וכן בחורף שברחוב חייבים ללבוש מעיל חורף מפני הצניעה והכפור].

ד. פעם ראה הרבי ברחוב את הרב של כפר חב"ד **נחום** ע"ה **טרבניק**, זה הי' בחודש תשרי, אבל הי' יום קר והרב **טרבניק** הלך ללא מעיל חורף, והרבי אמר לו כאן זה לא ארץ ישראל, וכשקר צריך ללכת עם מעיל חורף.

לעילוי נשמת

ר' ארי' לייב ב"ר חיים מאניס ע"ה

נפטר כ"ד כסלו ה'תשע"ה

יה"ד שימליץ טוב עבור כל בני משפחתו שיחיו להצלחה בכל העניינים הגשמיים והרוחניים מתוך הרבה אושר בריאות ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו לגדל כל יו"ח לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך יראת שמים חסידותית ויקויים הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם בקבלת פני מלך המשיח והגאולה מי"ד ממ"ש נאו! נדפס ע"י בנו הרה"ח חיים מאניס שיחי קרעמער

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בבית הכנסת ליובאוויטש – 770 – בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!